

КНИЖАРСКА ДУМА

Излиза всяка сряда

Абонаменты:
За година 60 лв.
За 1 брой 3 лв.

Такси:
За търговски реклами
2 лв. на кв. см. По-го-
лямни реклами по спо-
разумение. — Годишни,
венчални и скръбни
известия по 50 лв. Мал-
ки обявл. 1 л. на дума.

Урежда редакционна комитетъ

Гл. редакторъ: Д. Димитровъ

Всички статии и други писма за вестника
се изпращат на главния редакторъ —
Д. Димитровъ — Варна.

Ратникъ за Книжарския Съюзъ
въ България

Администрация — Варна

Всички суми за вестника и за реклами
се изпращат до редакцията — Варна.

РЕКЛАМЕНЪ КОЛЕДЕНЪ БРОЙ. Въ началото на 1927 год. Книжарска защита излезе въ специален рекламен брой съ списъка на всички книжари. Мнозина използваха този брой за свои търговски цели. Понеже напоследък зачестиха отъ разни страни да ми искатъ списъка на книжаритъ, решихъ и тази година — за Коледа — да пушна единъ рекламен брой. Той ще съдържа адреситъ на всички книжари, които получаватъ „Книжарска дума“ съ кратки рекламни съобщения отъ по 2—3 реда за всекиго отъ тяхъ. За това моля колегитъ да ми пратятъ еднага своитъ кратки реклами, означаващи главния родъ на тяхната работа. Понеже този брой ще коштува много по скъпо, всички абонати ще трябва да пратятъ специално за него по 10 лв. въ пощенски или гербови марки. Най-добре е да сторятъ това заедно съ своитъ реклами. Този брой е твърде пригоденъ и за търговски реклами. Той ще излезе въ двоенъ тиражъ, ще се разпрати по-на широко и сигурно ще бжде запазенъ отъ всички абонати. За да поощримъ рекламирането, намалваме таксата на обявленията, поместени въ него на 1 лв. кв. см. Рекламитъ за него, обаче, трябва също да ни се изпратятъ веднага. — НОВОГОДИШНИ ПОЗДРАВЛЕНИЯ ПО 50 ЛВ. —

Търсене на книгата.

Търсенето на книгата все още е извънредно слабо и незадоволително. То се дължи на следнитъ по-важни причини:

1. На растящото безпаричие на интелгенцията, която е главенъ купувачъ на книги. Това безпаричие е резултатъ на факта, че скъпотията на най-необходимитъ за едно сносно съществуване продукти расте много по-бързо отъ повишението на заплатитъ. Отъ едно изчисление на покойния Кирилъ Поповъ за бюджета на нашия среденъ чиновникъ се вижда, че днесъ заплатата едва може да задоволи половината отъ належащитъ му нужди. Съ какво ще купува книги? Ясно е, че всъко съкращение ще започне именно отъ тамъ.

2. Ония пъкъ, които сж материално по-добре, които биха могли да даватъ достатъчни суми за книги, не ценятъ книгата, не я обичатъ, не се и съзватъ да я подкрепятъ. Тия хора сж достатъчно заети за да не имъ остава време да четатъ, заети сж и тѣхнитъ жени, и тѣхнитъ деца. Макаръ и съ-всевъзможни глупости, моди, интриги и пороци. Тѣ нѣматъ навика поне да украсяватъ своитъ къщи съ красиви библиотеки и хубаво подобрани и подвързани книги. Нима не би било по-достойно за една богата гостна стая или вестибюль да бжде украсена съ библиотека, вмѣсто съ бюфетъ, цвѣтарникъ, шивици и други антикварии. Нима не ще бжде по-висока честъ за една домакиня или за една възпитана госпожица да се похвали на своитъ гости съ хубавитъ си книги, вмѣсто съ скъпоценнитъ си украшения. Украшение може да носи всѣка свиня, когато притежаването на едни хубави книги, макаръ и подобрани по поръчка, говори за личнитъ достойнства на притежателя. За

това, обаче, е нуженъ навикъ, нужно е да се създаде обичай. И дългъ е на всички приятели на книгата да съдействуватъ за неговото създаване. Говореше ми приятелъ отъ София, че група писатели намислили да заставятъ чрезъ постоянни намеци богатитъ семейства, които посещаватъ, да си украсятъ къшитъ съ хубави библиотеки, тъй както правятъ ученицитъ. Наистина би могло да се постигне нѣщо въ това направление.

3. На постоянно растящия журнализмъ. Ежедневниятъ животъ става все по интензивенъ, хората се увличатъ отъ него, живѣятъ въ него и се стремятъ да се държатъ въ курса на всички негови глѣнки и перипетии. Периодическиятъ печатъ, рожба на това обстоятелство, расте и залива бедния български книженъ пазаръ. Деветъ десети отъ опредѣленитъ за четиво средства, време и енергия на българския читател се поглѣщатъ отъ ежедневната преса. И тя расте, расте непрекъснато, расте за сметка на книгата. Първиятъ ни ежедневникъ — в. Дневникъ, започна да излиза презъ 1903 г. Днесъ числото на ежедневницитъ е повече отъ 50. Непрекъснато расте и числото на периодическия списания и вестници. При това и тѣхния тиражъ завладява все по широки и по-широки области. Ние вече имаме списания съ по 2, 3 и 4000 редовни абонати, а вестници съ по 10, 20, 30, па и 42000 тиражъ. Това грамадно количество книжна каша, трябва ежедневно да се гълта отъ българския читател. Може ли да му остане възможностъ и време за да се залови за книгата? И понеже тя не е ежедневна, понеже не му се поднася, нито натрапва, тя винаги остава на заденъ планъ, изнемогва и умира. И ако на време не се сепнатъ

приятелитъ на книгата и не ѝ дойдатъ на помощъ, скоро ще бждемъ поканени да ѝ поднесатъ последное целование.

4. На изобило слабия навикъ къмъ четене. Наистина прави впечатление, че ние българитъ въобще много малко четемъ. У насъ има олтма грамотностъ, но само олтма форма. Истински грамотни, обичащи да общатъ съ хората, нѣщата чрезъ четене, ние сме твърде малко. У насъ нито селянитъ, нито занаятчиитъ, нито работничитъ, нито студентитъ, нито женитъ, у насъ не четатъ достатъчно даже и ученицитъ. А всички тия хора говорятъ твърде много, предпочитатъ даже да стоятъ свършено пасивни, но да четатъ не обичатъ. На западъ нѣма пѣтничъ въ трена, който да си не носи нѣкоя книжка за четене, нѣма келнеръ, който да не чете когато е свободенъ отъ клиенти, нѣма фойтонджия, който да стои на капрата безъ книга въ рѣка. Четенето тамъ е станало навикъ, станало е страсть. Тукъ ние се сраимъ да четемъ книга на обществено мѣсто, тамъ е срамно да се седи праздно, безъ книга въ рѣка. И за злѣта въ това отношение ние като, че ли вървимъ презъ последнитъ години повече назадъ, отколкото напредъ. А трябваше да стане тъкмо обратното, трябва да стане обратното — ние трябва да създадемъ вечно буденъ стремежъ къмъ четене у всички грамотни хора. Читалищното дѣло, тъй мощно по дето презъ последнитъ години, би могло да изиграе голѣма роля въ това отношение. Нашъ дългъ е, дългъ на цѣлата градска интелгенция, да му вдѣхнатъ животъ и да не му позволяватъ да вкостиняса. Пакъ нашъ дългъ е и чрезъ личния си примѣръ да помогнемъ колкото можемъ на това създаване навикъ къмъ четене.

За съжаление ще трябва да констатираме, че и самитъ книжари не четатъ, нѣщо повече, не четатъ и издателитъ и то даже и собственитъ си издания. Не чете и висшата интелгенция не чете аристокрацията на мисълта. Разправяха ми, че най-висшиятъ ръководителъ на просвѣтното дѣло у насъ сравнявалъ Григорий Петровъ съ Арцибашева; срещалъ съмъ рецензии върху книги, които самъ рецензента е само поприли-стилътъ отъ тукъ — отъ тамъ, безъ да ги прочете. Не е ли убийствено всичко това за самата книга?

5. Скъпитъ цени на книгата сж също една причина за слабото ѝ търсене. Наистина книгата е поскъпнала много по-малко отъ поезтиняването на паритъ, поскъпнала е по-малко отъ всички други стоки. Но все пакъ, за сегашната кесия на народа тя е скъпа. И ако издателитъ сж въ състояние да правятъ грамздни отстъпки отъ номиналната цена, това показва, че тази номинална цена е наистина висока. Впрочемъ разнитъ издателства иматъ разни цени на своитъ книги. Като почнемъ отъ 3 лв. за кола при хубавъ печатъ и хубава хартия, можемъ да стигнемъ до 10—12 лв. на кола при лошъ печатъ и проста вестникарска хартия. На какво се дължи тая скъпотия и какъ ще се премахне тя ще видимъ въ идния брой.

Книжната търговия въ Германия.

На 15 май т. г. се е състояло общото събрание на нѣмскитъ Берзенферайнъ — съюзъ на нѣмскитъ книжари, при следния дневенъ редъ: 1) Отчетъ за 1926/27 год. 2) Избори. 3) Финансовъ отчетъ, 4) обсъждане и приемане стопанския планъ на „Дома“ на нѣмската книга. 5) Измѣнение устава на Берзенферайна и 6) Установяване еднакви цени на книгитъ отъ всички издателства. При откриване на събранието председателътъ охарактеризиралъ кни-

жаря като „ученъ, проникнатъ отъ неизмѣния стремежъ на търговеца“, и подчертава, че „въ никоя друга областъ културата и промишлеността не сж тъй тѣсно свързани, както въ тая на книжната търговия“ — защото книгата е колкото стока, толкова и носитель на културни ценности.

Докладчикътъ на отчета е изтъкналъ ясно печалното положение на книжния пазаръ въ Германия, предизвикано отъ силно намаленото търсене на книги. Незначителното подобрене на общия пазаръ въ Германия въ послѣдното време вдъхвало надежди за подобрене и на книжарския пазаръ. Тия надежди, обаче, не се сбъднали. Книжното дѣло се развива усилено въ идейно и културно отношение, но заедно съ това книжната търговия преживява небивала економическа криза. Това може да се обясни отчасти съ факта, че покупателната способност на читателитѣ продължава да спада. За това и докладчикътъ счита за извънредно важно и необходимо да се способствува всѣкакъ за развитието на библиотечното и читалищно дѣло. До сега книжаритѣ гледаха криво на библиотекитѣ, като смѣтаха, че тѣ ги конкуриратъ. Врѣме е да се откажемъ отъ това разбиране. Докладчикътъ е посочилъ любопитни данни за бюджета на нѣмския чиновникъ и обяснилъ защо тази частъ отъ народа за сега свършено престава да купува книги. Всѣка реклама и всѣка книжна пропаганда тукъ сж безполезни. Лишенъ отъ възможността да купува книги, чиновникътъ отъ друга страна, ще се ползва широко отъ общедостъпнитѣ библиотеки и читални. Тия библиотеки и читални, обаче, споредъ докладчикътъ, сж крайно неудовлетворителни и за това направилъ предложение да се предприеме една усилена компания предъ общинитѣ и чрезъ пресата за да имъ се отпуснатъ по-големи суми за купуване книги.

По-нататкъ били разгледани въпроса за книжната търговия по железницитѣ, антикаритѣ, периодическитѣ издания, детскитѣ и юношескитѣ книги, за нотнитѣ издателства, търговията съ учебници и научни пособия, за картографнитѣ издателства, за положението на нѣмската книжна търговия въ задграничнитѣ представителства, както и за установяването на еднакви пазарни цени за задгранични продажби.

Оживени дебати станали по конкуренцията, която правятъ правителственитѣ учреждения на частнитѣ книжари и издатели. Наредането на Министерския съветъ и на финансовото министерство всички държавни и общински поръчки и публикации да се правятъ въ държавната печатница и държавнитѣ издания било подхвърлено на остра критика. Проекта на пощенската управа да се увеличатъ превознитѣ такси на книги и бандероли, особено въ този моментъ на остра криза, е билъ сжщо така подхвърленъ на остри критики.

Особено голѣмо внимание било обърнато на въпроса за рекламитѣ и за културния уroveň и образованието на книжаря. Докладчикътъ предложилъ да се иска специаленъ изпитъ отъ бъдещитѣ книжари, безъ който изпитъ никога да не може да постъпи на работа въ книжарница. Тази мѣрка да бжде прокарвана съ съдействието на властта. Книгата не може да се разглежда само като стока, книжарътъ трѣбва да бжде високо разнитъ, тъй като продавайки книгата, той разпространява знания, той е посредникъ при разпространението на духовнитѣ културни ценности и е отговоренъ предъ купувачитѣ за тѣхъ. „Нуждно е не само търговско образование, но и културно развитие за нашитѣ млади помощници. Тѣ трѣбва да ни помогнатъ не само въ разпространението на книгитѣ всрѣдъ широкитѣ народни маси, но и въ разпространението на културнитѣ ценности“.

Въ заключение събрането избрало комисия, която да изработи програма за тия изпити.

В. Даскаловъ.

До кога?

Калегата Габровски отъ Ески Джумая въ едно открито писмо печатано въ книжарски бюлетинъ се оплаква на книгоиздателствата, че негови колеги отъ града давали отстъпъ на учебницитѣ 22% и моли книгоиздателствата, ако държали на издаденото си окръжно, да имъ отнематъ представителството на учебницитѣ.

Чета това писмо и се чудя на ума на колегата отъ Джумая. Той, който редица години като учителъ е билъ членъ на професионалната организация, който много пкти е говорилъ за силата на професията, за професионални борби и придобивки, днесъ като членъ всичко това е забравилъ и я ударилъ на молба.

Не др. Габровски. Ти който си забравилъ значението на една силна за професията организация и още стоишъ вънъ отъ редоветѣ на организиранитѣ си другари, можешъ колкото щешъ да плачешъ но нали си „единъ въ поле войнъ“ нищо не ще добиешъ.

Другъ би билъ въпроса ако Вие, вашитѣ колеги отъ Джумая и мнозината като Васъ, ако бѣха се наредили при другаритѣ си въ книжарския съюзъ и имаме на лице една силна организация, която би могла да се наложи на книгоиздателитѣ. Тогава и безъ плачъ и молба удовлетворение щѣхте да получите.

Но сега? Книгоиздателитѣ ще прочетатъ Вашето писмо, ще се надсмѣятъ на него и ще го отминатъ.

До кога Вие др. Габровски и вие неорганизиранитѣ колеги ще стоите вънъ отъ редоветѣ на вашата организация? До кога книжарството изобщо ще стои тъй разпокъсано и безсилно да направи нищо за подобрене на хала си? До кога ние единъ други ще се самозиядаме, ще се разоряваме? До кога ще сме престъпно индиферентни къмъ собственото си положение? Нѣма ли най-после у насъ да загосори разумъ, нѣма ли най-после да разберемъ, че тъй разпокъсани ние ще сме винаги жертва на апетититѣ на голѣмитѣ и взаимно ще се разоряваме? Нѣма ли най-после да разберемъ, че сами на себе си ние можемъ да помогнемъ, че само организиранитѣ въ единъ силенъ съюзъ ние ще можемъ да установяваме интереситѣ си, ще облагоудимъ нравитѣ си, ще се откажемъ отъ взаимноизребителната борба и ще заживѣемъ като хората.

Не почерпихме ли поука отъ последнитѣ два конгреса, че щомъ сме силни можемъ да се наложимъ както бѣше презъ миналата учебна година и щомъ сме слаби ние сме беззащитни, съ насъ се подиграватъ, както бѣше тази година и се подаваме на самоунищожаване.

Единъ е пктъ за нашето спасение. Всички въ книжарскитѣ съюзъ, когото да направимъ нашъ стражъ и съ сила да се наложимъ. Това което отдѣлния човѣкъ не може да направи, организираната маса може. Нека най-после вземемъ примеръ отъ другитѣ професии, стоящи много по ниско отъ насъ въ интелектуално отношение, но сж отишли много напредъ. Нека се поучимъ отъ кръчмаритѣ, яйчаритѣ, отъ другитѣ еснафи какъ се гледа на професионална организация и какъ се изпълняватъ нейни рѣшения. Нека поне отъ тѣхъ се засраимъ и поучимъ, ако живота не ни е още научилъ. Тѣй ли ние ще трѣбва да бждемъ последни.

Иначе нашето положение е рисковано. Нашето съществуване ще е сложено на карта. Плачове и молби не ще ни помогнатъ.

Ние ще загиваме.

До кога ще търпимъ това положение? Кога ще си отворимъ очитѣ и разберемъ истинския пктъ на нашето спасение?

Помислете си др. Габровски и вие неорганизиранитѣ колеги и си отговорете.

Платете си абонамента

продава се

Книговецки ножъ

система Kraus, на дълъгъ 50 см. съ 2 ножа

Споразумение при

Д. Йозовъ и Сие
книжари — Орѣхово

Важно за книжари

Продавамъ два папшера и една шивачка малко употребявани, свършено запазени на много износни цени.

Тодоръ Парашкевовъ
Книжаръ — гр. Попово 2-3

ПАРИЖКА ГАЛЕРИЯ

— картички голѣми малки —

въ кафявъ, цветенъ, зеленъ, колориранъ и виолетовъ тонъ най-богатъ разнообразенъ асортиментъ отъ надъ 1500 отбрани различни сюжети

последни новотета на изданията

Bleuet Leo Dede

по цени рекламирани само при

ПАПИРУСЪ -- Русе

2-3 Генераленъ представителъ за цѣла България

ИЗЛЕЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

БЛОКЪ КАЛЕНДАРЪ за 1928 г.

(откъсвателенъ) Съ чистъ печатъ, а празничнитѣ дни съ червено мастило.

Книжарска цена левъ 12 — франко книгоиздателството.

Поръчки до книгоизд. „Спасъ Поповъ“ — Шуменъ.

2-3.

ИОСИФЪ ЕДУАРДЪ РИГЛЕРЪ

Складъ съ разни стоки, канцеларски и училищни потребности въ Русе
ФАБРИКА ВЪ БУДАПЕЩА.

Пустна и тази година своя

Блоковъ календаръ

ЗА 1928 год.

2-3

1 брой лв. 20 — франко Русе.

БИБЛИОТЕКА „РЕЧНИКЪ“

Излъзи № №:

№ 1. М. Московъ	— Речникъ на чужди думи	40 лв.
№ 2.	— Френско-Български речникъ	45 „
№ 3. А. Пиронковъ	— Правописенъ речникъ	6 „
№ 4.	— Литературенъ речникъ	25 „
№ 5. Миладиновъ	— Нѣмско-Български речникъ	40 „

Подъ печатъ

№ 6. Н. Райновъ	— Речникъ на художницитѣ (съ илюстр.)

Книгоиздателство „Отецъ Паисий“ — Пловдивъ — С. Василевъ.

М. С. Меламедъ -- Русе

Книженъ складъ, съ собствена книговецка работилница и печатница. Изработва най-хубави и ефтини

търговски тефтери, тефтерчета, тетрадки, блокове и др.

На складъ пъленъ асортиментъ отъ всички канцеларски и училищни принадлежности. 3-4